

Szerda esték Judittal

514

Költő Lakitelekről

— Kivételesen pénteken —

Az 1949-ben született Lezsák Sándor sorsa akár az enyém, s a legtöbb, értelmiségi pályára készülődő, negyvenes években született: érettségi után kényszerkiterők, segédmunkás-ság, kocsikisérés, újabb és újabb rohamok egy egyetemi felvételért, s ha sikerült, végzés után szinte kötelező „választásként” a falusi, kisvárosi tanítóskodás. A néhány szerencsés vagy „összeköttetéses” Pesten maradt aztán kajánul vette sorba, hogy kik is nevelnek már disznót, kik tűntek el örökre a körjük fonódó kisvilág „trágyalevében”.

Lezsák Sándor a szegedi Juhász Gyula Tanárképző Főiskola magyar-történelem szakának elvégzése után a Bács-Kiskun megyei Lakitelekre került tanítóként, 1969-ben.

Barátai segítségével maga hozta rendbe házáat, annak elhanyagolt parkját, megtalálta a kapcsolatot a fiatalos szellemű kecskemétiakkal, szellemi kört szervezett: maga köré. Gondolta-e, hogy Lakitelek ne-

ve a nyolcvanas évek végére fogalommal válik majd? Hogy az udvarán felállított katonai sátrakban a mindig újat remélő szellemiség keresi majd a bozotos jövőbe mégiscsak vezető utakat? Sejtette-e, hogy udvaráról röppen fel — alig három hónapja — a hír: megalakult a Magyar Demokrata Fórum?!

Olyasvalakit látunk tehát vendégül november 25-én, Katalin napján este 6 órakor a Nádasdy-várbéli Művelődési Központ szervezésében, aki pontos és felelős tájékoztatást tud adni a „körök korá”-nak szellemi mozgásairól, a Magyar Demokrata Fórum törekvéséről, legitimációjának kérdéseiről, pillanatnyi helyzetéről.

A napokban jelent meg (a Magvető Kiadó gondozásában) Lezsák Sándor második verses kötete is, Fekete felhő, teafű címmel. Előzetesként ismerkedjenek meg Lezsák Sándor egyik, ebből a kötetéből átvett versével.

November 25-ére szeretettel vár minden, a Ma-

gyar Demokrata Front tevékenysége és Lezsák Sándor költő iránt érdeklődőt az est házigazdája:

Simonffy András

Lezsák Sándor A lakitelki iskolában

Huszonhat gyermek meg én,
az osztályteremben,
világom közepén.
Az ablakon túl
évszak nélküli nap,
szerveződik puha
ködgomolyag,
de semmi
bele nem ronthat,
mi együtt,
a vers,
az Egy mondat,
a térkép,
Jékelyt idézzük,
Marosszentimrét,
és szavak alá
merül a csönd,
most
valaki történt.